

عسرفاروق

س- پښتونلوي څه ته وايي : د پښتونلوي ضروري اجزاء :
 ج پېژندنه :

پښتونلوي هغه قاعده ده چې په
 منځني وخت كښي د پښتو لخوا جوړه شوې ده او يا
 په بل عبارت يې چې وايي پښتونلوي هغه (ود او دستور)
 دي د كوم لاندې چې پښتان خپل ژوند كوي. (پښتونلوي)
 اجزاء يا ضروري صفات په دري غټو برخو كښي
 تقسيميري. چې پلښي خوي خصلت، (ور دستور او
 لارې چارې شامل دي).

۱- د پښتونلوي پېژندنه:

پښتونلوي د داسي اصولو
 رواياتو او رسمونو مجموعې ده د كوم لاندې چې د پښتون
 قام د ژوند معاملات چلېږي. لنډه دا چې پښتونلوي د
 پښتون قام لارښوونې او قانون دي او هغه لامل اصول پلښي
 شامل دي كوم چې پښتون د پخوانۍ خپل كمي دي او د
 ژوند معاملات پرې كوي.

۲- په پښتونلوي باندې اوردې خبرې :

څنگه چې د
 دنيا هم قوم د څه اصول د لاندې خپل ژوند تېروي
 هم هغه شان د پښتون د ژوند تېرولو هم لومړنۍ لقا

او آئين دس - او دي لم يقبي او آئين ته پښتو لولي وايي
 په سانسو تلو کښي د پښتو لولي مطلب رادي، چي د
 پښتو لولي نه واخله تر هر گي پوري چي د پښتو لولي
 عادلونه، روايتونه، استمونه و روايون او د ژوند تيرولو
 لم يقبي دي، دا لول د پښتو لولي په دائره کښي
 راځي. او دي لولو ته پښتو لولي وايي.

۳- د پښتو لولي ضروري اجزاء او اصول:

مهمي خو

د پښتو لولي بي شماره اجزاء او اصولونه دي، خو د آسانتيا
 دپاره زه د پښتو لولي اجزاء په دري غښو بر خو کښي تقسيم
 او هغه بر خي رادي.

1- خوي او خصلت

2- دود دستور

3. لاري چاري

اوس په دي لولو برخه باندي اوږدي

څېري ليکلي شوي دي.

1. خوي خصلت:

خوي خصلت د پښتو لولي وړو صيغ

ضروري برخه ده. د خوي خصلت نه مراد د پښتون

مزاج او هفتو دي. په دي کښي هونښ سره شامل

دي پت او عزت، نښکمه او نېکي، لوره او مېړانه،

لوږه تنگ او غټت، رښتيا و نېل، زړه ورتيا، انصاف

ستاورت ۽ شرم او حياء امانت او صلاح مشوره دي نه
علاوه نور مهم ټولې خصلتونه دي.

۱- پت او عزت:

پت زه عماد په هونډې باندې چې
د نورو خلقو د طرف نه کم حقوق دي. هغه که د (دور دي) که ده
خوردې که د مور پلار ۽ ګاونډي ۽ خپلوان يا که د هغه چا دي
هغني ته وايي پت. دي و چې نه پت او عزت د پښتانه په نظم
ګڼې ډېر اهميت لري. اسلام هم په پت او عزت ډېر زور ورکړي
دي. نو دي نه اندازه ګڼي چې پت او عزت د پښتنو پورې ښه
خصلت دي. خوشحال خان بابا دي په خپله وايي:
سم دي دروغي مال دي دروغي پت دي نه چې
د سمي د چاري کل ټولې په پت ده
مطلب سم دي هم لار شي ۽ مال دي هم لار شي خو پت او عزت
دي نه چې خلک پت او عزت د سمي ټولونه خپله ټولې ده.

۲- ښېګړه او نېکي:

ښېګړه او نېکي مطلب د نورو
خلقو پکار راتل او دا د پښتنو د معاشري لويه ټولې ده او
ټول پښتانه دا جذب لري او ګڼي. ښېګړه او نېکي د پښتنو
ډېر زوړه خصلت دي او تره جا جديد دنيا هم د پښتنو دا
صفت خپل کړي دي. پښتون هميشه بغير د سا مطلب نه
تفریق نه او قوميت نه ښېګړه او نېکي کړي ده او کوي او خاص
کړ هغه که ښځې ۽ ماشومان يا لورواکان وي بيا خو پښتني

هېڅ شکه نشته ځکه پېښانه د ښځو، ماشومانو او
پوځي کواډر په ډېر عزت کي او خيال يې ساتي.

۳- لوره او مېرانه :

لوره او مېرانه وايي بېداري

او عبرت ښکاره کولو ته ځان کړ په جنگ کښې - لوري
او مېراني په ترڅ کې د ښځو او نارينه مقصدونو کښې ډېر
اهميت لري دي. ځکه پېښانه پوځي بېداري قوم د - د
دوي په خوي خصلت کښې بېداري شامله ده. ځان کړ پېښان
په جنگ کښې بېداري ښکاره کړي ده او ښځه په نړه يې
جنگونه کړي دي. خوا هغه که ده عبرت، ناموس، پېښان
د وطن يا د اسلام د پاره جنگ وي.

۴- تنگ او عبرت :

پېښان د تنگيا کي او عبرت کي په

قوم يا د شوي د ځکه پېښان په خپل عزت، د خپلې ښځې
په عزت، د خپل کور په عزت، د خپل وطن، مذهب، دين،
او تر دې پورې د خپل ساتلي ځناور د حفاظت د پاره همېشه
ترباتي وړولو ته تيار دي. او داسې قسم پېښان ته تنگيا کي
يا عبرت کي پېښان وايي - د تنگ او عبرت باري کښې د خوشحال بابا شکر دي:

4 د افغان په تنگ کي او تيره لوره

تنگيا کي د زمانې خوشحال خټک يم

خوشحال بابا وايي چې د پېښانو په بېداري کي لوره او تيره لوره

خبر کي خوشحال خټک يم.

۵- رښتيا و ټول:

رښتيا و ټول د پښتون د خوي
 خصلت يو اهم جز دي. اسلام اوزمونښه ټولک پينځمې ځل
 رسول الله صلي الله عليه وسلم هم مسلمانانو ته د رښتيا و ټولو ځانم
 کړي دي، خو د هغه په پښتو کښي د اسلام د راتلونکي څنگي
 هوډور وو. پښتو کښي د هغه د پښتو د جرگي نه راغلي دي
 او هغه داسي چې څه د پښتو جرگه کښي لري نو دي ټول په يو
 ځول د اثره يا د امر په شکل کښي کښي، د دي فائده دا وي
 چې ټول پوښل او منځمنه کوري او ټول دروغ وکيلي نشي. دي نه
 علاوه د پښتو ننگ او غښت هم پښتو ته د دروغو اجازت نه
 ورکوي، ځکه پښتانه د پښتو ناني قام دي.

۴- زده ورتيا:

زده ورتيا د پښتو ناني اهم صفت ده.
 ځکه پښتانه به غښت خلاقو ته زده کوي او غني خان هم وايي:
 ۶ که څو له مې په سپنه خوږې نه وي
 هوري ما پسې په کوم منځ به نه ژاړي
 ځکه پښتانه داسي خلقو سره تعلق هم نه ساتي، بعضي پښتانه
 خو تم دکم عقل ټوب دده پوري زده ورتيا وي ځکه وايي چې
 سخي او زده ورتيا اوښتار نشي کيدوي. نو پښتانه زده ورتيا
 قوم دي.

۷- انصاف:

انصاف د پښتو مشهور صفت ده او چې
 ټول انصاف نه کوي هغه د پښتو ناني د معيار نه غور زيرمي.

د پښتنو يا پار يېر چل کښې چې ټول انصاف نه کوي، چېرته
 هغه له سزا کافي وکړي او ټول کلي وړيسي راپاسي نو کور
 ورته سوزوي او دکلي نه يې اوباسي. ځکه پښتانه د انصاف دپاره
 مشهور دي، او بغير د هغه تفريق او سفارش نه د پښتنو جرگې په
 انصاف فيصلي کي.

۸- سخاوت :

پښتون سم ي به سخې هم وي او غېم تي هم
 که دا دوه خبرې پکښې نه وي هغه پښتون نه وي او د پښتنو مشري
 هم نشي کولي. د دې ناسته دا ده که چري غم خادي وي يا
 جرگه وي يا د چاغېر يو مدد کول وي نو که د پښتنو مشر سخې
 نه وي نو هغه به حکيم ښکته چلي، مېلما به ښکته پالي يا د
 شر بيانو مدد به بيا خا اوکي. ځکه د پښتنو مشر به سخې هم وي.

۹- شرم او حيا :

شرم او حيا هم د پښتونولي اهم
 جز دي، پښتانه يا خپله هم حيا ناک دي او حيا وال څنگ
 خوښوي هم او د بې حيا او بې شرمو نه زړه کي. او دا
 د اسلام هم وينا ده. دي و چې نه شرم او حيا نه به هر وي ده
 پښتانه په خاص خاص موقو باندي په خاص خاص خيال لالو کښي
 خاص خاص عادات ساتي، ځکه د حکمي خپل آداب دي د مسجد خپل
 آداب نو د هغه شرم او حيا د پښتنو په ټول ژوند کښي خوره ده.

۱۰- امانت:

د امانت حفاظت کول دا د پښتنو خاصه ده. پښتانه په امانت کښې چيري هم خيانت نه کوي. د امانت اندازه هونډه ده د عجب خان او شهزاده خان چي کومه پيښه کيښي روستي وه. په دي واقعه کښې هم کيږي. کله چي جنرل ابلس د دي کور ته بخيم اجازه ورغلي وه. د دي بدل کښې دي د جنرل ابلس کښې ته وردننه شوي وو او د ابلس په خطا کښې د هغه ښځه روستي وه. نو چونکه دي غلطې کښې روستي وه او لو امانت وه لوبيا يې ورته هغه واپس بوتلي وه. نو هغې د دي امانت حفاظت کړي وه.

۱۱- صلاح مشوره:

صلاح مشوره پښتانه هم وړي کښي. هغه که خپل صيد کښي وي يا د مشرانو سره وي. د پښتنو چمکه هم د صلاح مشوري لو حصه ده ځکه چمکه کښي مشران راټول شي او د لو مسلي ختمولو دپاره صلاح مشوره اولي. او صلاح مشوره کول د جمهوري خلقو کار ده.

۲. دود دستور:

دود دستور د پښتونوالي دويمه هم وړي برخه ده. او ده دي مطلب دي قانون او آئين. چي کله په پښتنو کښي څه مشا راشي نو د هغې د حل کولو په څه لم پوه وي هغه لټول دود دستور کښي راځي. په دي کښي هونډه سره شامل دي. چمکه، تنواتي، تپه، لوفه جوړه،

پناه و رکول، تنگ و رومل، د پشکو درناو و اوغزا -

۱- جرگه:

هر کله چې په پښتون قام کې چاره خه
مسله پېښه شي يا څوک جنګ ځکه وکړي نو د هغې د
حل کولو د پاره د مشرانو لپاره غنده کيښي، دې غونډې ته جرگه
وايي. جرگه موخه په دېو برتو کې وېشو:

الف: جرگه:

جرگې نه مراد تانگه تحصيل دے - او په دې کې
دوه، درې کسان لار شي او د مسئلې باره کې معلومات حاصل کړي
خه نه انگلش کې انوسټيشن وايي، او بيا د معلومات جرگې ته
او لاندې کړي -

ب: جرگه:

جرگې نه مراد عدالت کوم چې فيصله کوي،
په جرگه کې مشران په کول دائره کې ناست وي - راوند ټيبل کالفرش
او جمهوري نظام دنيا ته جرگې وکړي دي -

ج: لويه جرگه:

لويه جرگه پارلمېنټ ته وېلې کېږي -
نن سبا وخت کې د دې غټ مثال يو اين دے، او د يو اين
کټور هم د پښتنو د لويه جرگې نه راوتې دے -

۲- ننوتې:

ننوتې د پښتو لوی او اهم جرگه دے،
کله چې لوقم لوقم د بل لوقم سره ظلم وکړي يا قتل پکښې

درگمې، او دې ظالم فریق ته احساس وشي چې ما ظلم کمې
 دے، نو د ظالم فریق د مظلوم کوډ ته چې او د هغې موافقې
 خواړې، دې ته ننوتې وایې - دې داسې انداز سره چې
 چې ماشومان، مخکښې وی (ځکه ماشومان خائسته وی او ټوک
 ورتنه نه وایې) بیا ورپسې نښې روانې وې او په سم پې
 قرآن مجیدونه اېښي وې، بیا سمې وی او بیا هملکان
 وي سره د ساروو - د پښتنو د اوسلو دے چې د ظالم بیا خامنا
 موافق کوي - هغه د سیال صېب کو شعر دے :

۱ سیال د ا د پښتنو ټولمه ساره رواج دے
 چې د خپل لرونه د خپل سر قائل شم لېشي

۳- تېبه :

کله چې د دوه فریقو لوبل سره ټاټه بډاي روانه
 وي، نو دې مینځ کښې مشران راشي او د هغه دوامه فریقو
 مینځ کښې لوستنمې کيږي او د هغې نه اودا چې ناسو
 به اوس لوبل نه شي ته وایې - مشران د خپله دپاره لوبو وقت
 مقرر کښي چې په دوهمه وخت کښې به مو تېبه ساسو مشله
 حل کوو - او دې دوزان کښې لوبه جرمانه مقرر کښي، کو
 چا د دې تېبه خلقي ورزي وکړه هغه به بیا دا غنچه جرمانه
 ورکوي - دې دسلور نه تېبه وایې او دنیا ورته سپر فائر
 وایې.

۴- روغه جوړه :

روغه جوړه هم د امن دپاره لوبو کوشش دے.

کله چې د دوه کسانو يا خاندانو يا قومونو په مينځ گڼې وراټه وي نو مشران راټول شي او دې په مينځ گڼې درونې کو شيش کي - کله نه کله پکښې څه شرطونه هم گڼسودل شي او جوړه او شي - هم پښتون راغواړي چې اوڅه جوړه دي او شي .

~~۵- پناه ورکول:~~

پناه ورکول د پښتنو يو ډير ښه دسلو ډله - کو چري يو کس د خپل دشمن نه راگڼتېدو او پښتون گمراه لاند شي ، خواه که هغه د دې پښتون دشمن و نه وي ، پښتون به هغه له پناه ورکوي - او د دې پښتون بيا را زمي واري وي چې را کس په خپل کور ته صحيح سلامت رسوي او که دې گڼې ناسمه شو بيا ورسره پښتان ښه سلوک نه کوي .

~~۶- تنگ ور وړل:~~

تنگ ور وړل داسې چې که څوک مظلوم د ۲ او هغه نه د مدد غوړون د ۲ - او څوک پښتون لاند شي ، هغه ته کوهله ورکي چې ناسره يم او ناسره ولاند يم د ۲ نه تنگ ور وړل وايي - يا که څوک مظلوم د خپل قبيله مشري در شي دمدد دپاره ، او هغه مشر بيا هغه سره او در پيري نو دې ته تنگ ور وړل وايي .

۷- دښخو درناوۍ :

پښتانه د ښخو د پم زيات عزت و احترام کوي. پښتون معاشره چې ښځې له کوم عزت وړ کوي د دې د نړيا بل قوم نه د ډېر وړ کوي. کله چې پښتني ښځې را روانې وي او سمي لگ وي نو سمي بل خوا مخ کښي او ښځې تېرې شي، د عزت د پاره سمي د ښخو مخکښي د پم ډېر ډېر خبره هم نه کوي. او پښتون چې کله قسم خوري يا په خدای خوري او يا په ښځې. د ډېر هم پته لگي چې پښتانه د ښخو نومره عزت کوي.

۸- غزا :

غزا مطلب مقدس جنگ د ډېر د ډېر تعليم خو اسلام هم وړ کوي او د پښتنو دستور هم د ډېر لښي د خپل خاوري، د خپل عزت، د خپل وطن، د مذهب او د تنگ او غښت په دين پاندي دې د پاره جنگ کول شامل دي. پښتون يو د پم ښه جنگجو د ډېر او په جنگ لښي هميشه بهادري ښکاره کوي.

3. لارې چارې :

لارې چارې د پښتو لوی د پم در پم برخه ده. مطلب چې د پښتون په لورو خلقو سره خنګه د ژوند معاملات تېروي. په دې لښي حېره، بدره، بدل، پرامنه او پوت، دامه، ناغ، بنديز، خنګه، پرمخل، ملاتم، پېغور، کونولون، اشره، لولانه

مېلمېنتيا، د مشر مننه، د مشر تو شونډه، اختره،
 خپلوي، پلانونه، اولاد ارزانه، خوراک پوښاک، کاغذونه،
 لوبې، د ژوند خوشحالي، اتن، درنخور پېښنه، لاس
 نېوه، اديزه، ميراث، شانداره اوپه فور، د لارې ننگ
 سزا، د زنا سزا، ننگ فلور وغيره شامل دي.

۱- حجيره :

حجيره د پښتنو يو داسې ځانې دے چې دا
 دنيا بل يو قوم سره نشته. د حجيره پېرې زياتې فائده
 دي. حجيره د تخم خوشحالي، د مشورې، د سماجې کارونو،
 د موټرو د پارکنگ دپاره، د لوبو، د جرم کوټلو او داسې د
 گڼ شمير کارونو ځانې دے. د دې په پټه ننگ چې پښتانه
 ژورم او بنديان وو. په حجيره گڼې دکلي لؤل خلق ناست دي
 گو خان دي او گو غريب. هغه خيبر صيب وائي:
 په حجيره گڼې فرق د خان اولوگم نشته
 عمر سيمې رسمې او دے په حجيره گڼې
 په حجيره گڼې عمر سيمې خپله خبره کول شي، او په چا هېڅ باندې
 نه دي.

۲- بدرگي :

پښتنو
 کله چې ~~پښتنو~~ کړه مېلمه راشي او بيا
 واپس گڼې نو پښتانه ورسره د خپل کور کلي حدودو پورې
 گڼې د هغه د حفاظت دپاره دي نه بدرگه وائي. او که
 دې دوران مېلمه ته څه گفهان اور سیدو نو د عمر په په هغه
 گفهان پوره کوي. نن هيا دنيا بدرگي نه پم ولوگول

واپي. خوشحال بابا هم به خيله شامه گنبي د بدرگي لوري
استعمال گمري د ۲:

ه بدرگه که صحبت راسره نه و
یک تنها به به خوشنخواه و لارو تلل شوک

۳- بدل:

فله چې يو سمه را پاشي او بل سمه هم
گمري نو د ممي واله خاندان به بدل اخلي، څه نه چې
په اسلام گنبي قصاص و شپي شي. پښتنو معاشره گنبي بدل
د ۲۰۰ عام د ۲ او پښتانه څا فنا بدل اخلي نو معاف کول هم
پښتانه يو نښه عمل گنمري.

۴- دامه:

دامه د پښتنو د جنگ کولو لم يوه وه، څه نه
چې دنيا کورنیا جنگ واپي. د دامې مطلب دي په يو وخت
باندي د مختلفو لم يوه او مختلفو لم فولونه جمله گول، دي و چې
نه به د سمن او پير لرو. فله چې به د پښتان زيار وړ لوه پښتنو
په دامه يوه کوله.

۵- چغا:

چغا لوه داسې د سلور دي چې پښتانه لوله
په شريکه يا په جمعه لوه قوي کاره راوښي. مثله سلاب
راشي ه اور اولگي، د کلي وله کله وي يا څه داسې کار، د
چې د لوه لوه په شريکه د ۲، لوه کله د پاره آواز گمري

چې درنه چغه و نیلې لېږي -

۶- ملا تم :

ملا تم مطلب ملا تمول یعنی لوسته کار له
په متریکه رالو لیدل - آسان الفاظ کښې د دې مطلب د اتفاق
واشمار - پښتانه ملا تم د یو اهم کار د پاره هم لوی او
د طاقتور د بشمن خلق هم -

۷- پیغور :

پیغور د پښتنو لوی ږیر علم ناک
څیر د پیغور د نه وایې چې کله لوستل کس نه
د هغه باره کښې په د هغه د خاندان باره کښې داسې لوسته
وکړې چې د دې کښورې پاتې شوي وي - کله چې خوک چاره
او وایې چې دخپل پلار تیوس د کله یا خپل تیوس وکړه - پیغور
دو چې نه لوستي او چنگ څلمي هم شوي دي - د
اباسین صیب د شعر لوه مصرع ده :
پیغور د پښتنو په دیوالونو کښې دیوال

۹- اشتر :

اشتر د پښتون قام د اتفاق کښه ده - نن
صبا چې دنیا کښې د اشتر چی او کوم نظام د ۲، د دې
کښور د اشتر نه راوتې د ۲- عصر کله چې لوسته مینه
کار کول غواړي کله لول خلکو رالول کمي خپل خپلواله
دوشان، مشران او لول په یوزان د خپل څلمی کار وکړي د

١٠- مياستيا :

مياستيا د پښتنو او د اسلام په شريکه هفت د ٤٠ څو د پښتون قام تک ډير او خاص هفت د ٤٠ پښتون کړه چې کله مياستيا راشي، نو د مياستيا د خوراک پوښاک د خدمت او د شپې د پاره بندوبست کول دا کول په مياستيا کښې راځي.

١١- سوره :

سوره پښتنو کښې د سزا يو قسم د ٤٠ کله چې په يو کس نظام وکړو عموماً قتل، نو د ظالم لور، خور يا دده د کور چينې په شتون مانو کړه واره کولو، دا د هغه پښواوخت حساب سره يو ښه رسم يو، ځکه چې دا شته په اوسنو بيا په دښمنې په رښتيا داري بدله شوه او نور هم کوي په نه کيدل شوه نقصان يې راوه چې چينې په دې په اس سوره کمه او ټول په دسره نه تلل مطلب نو شمالي به توه پکښې. نن سبا وخت ځکه ښه نه ده چې نن سبا نور ډير آپشن شته د ٤٠.

١٢- پايلي :

د لولو خبرو مغز دا د ٤٠ چې پښتو لوی د پښتنو د ژوند تيرولو طر هغه کوم کښې چې د پيدايش نه واخله تر مرگ پوري او بيا د مرگ نه پور هم کله لویي ط لقي شامل دي. آخر کښې دا اووا هم چې پښتانه او پښتو لوی د يو بل لږم ملنوم دي.